

فلم، سنگیت، کلا تے چتر

۰ ہلدیپ کورا جسدیپ سنگھ

چڑھدے پنجاب دیاں فلماءں

سنستائی تک پنجابی کلچر والگ پنجابی فلمی صنعت دا مرکز وی لاہور ہی سی۔ بُوارے دوران لاہور دے بہتے فلم سٹوڈیو تے سینے اُبڑ گئے۔ بہتے کلا کار، فلم ساز، مکنیکی کارگیر اوی پار رہ گئے۔ فلم صنعت کار، فلم لیکھک تے فلم سنگیت کا رجہرت کر کے دی، بمبنے جاں شملے جاوے۔ پنجابی سینے دا لکٹھ گیا۔

نہرو دادی سماج واد

سنستائی توں بعد 'چمن،' کوڈے شاہ، 'گل۔ بلوج،' 'گوانڈھی' تے راوی پار، فلماءں دی چرچا لگا تار ہوندی رہی ہے۔ فلماءں وچ شہری کہانی حاوی ہون گئی۔ ہاس رس دے نام تے ستے چھکلیاں، مٹکولیاں تے کو جھے مکالمیاں دا دور آگیا۔ اجیہیاں فلماءں بنن دے دور وچ 'چمن' (1948) اپنی سیاسی رنگت نال دھیان کھجھدی ہے۔ ایس وچ لگے 'انقلاب زندہ آباد' دے نعرے دا اگلا ورقہ فلم 'ستاج' دے کنڈھے، (1964) تے کھلدا ہے۔ فلم دے اہم درش وچ پھان ماما جدouں انھیتے جوائی دے روپ وچ اپنے دفتر وچ بیٹھے براج ساہنی تے بھاکھڑا ڈیم دی اُساری دا ٹینڈر پاس کرواؤن لئی زور پاؤ ندا ہے، تاں براج ساہنی گھصے وچ آکھدا ہے:

”جیہڑی پنجاب دی دھرتی تے اج میں کھڑا، ایہہ گرو گوبند سنگھ جی دی دھرتی ہے جیہناں نے نتائیاں نوں تاں تے نتائیاں نوں مان بخشیا۔ اپنے سیس کٹوائے، جیوندے بچیاں نوں مروایا، خون دتا، پورا ٹبرداریا، دلیش لئی قربانیاں دتیاں، توں ایس ستاج دے کنڈھے خون وہاویں گا؟ اپنے موہنہ تے کالکھ ملیں گا؟ بھاکھڑا ڈیم رک گیا تاں پنجاب رُل جو۔“

ایں فلم وچ اک ہور تھاں بلراج ساتھی حوالدارنوں آکھدا ہے:
اک بھاکھڑا پنڈ ڈبے گا،
سارے دلش نوں اناج ملے گا۔

ایں فلم نے جھتے جواہر لال نہرو دی سماج وادی ماذل تخت نویں اُساری دی ضامنی بھری، اوتحے آزادی لہر دے ویلے دیاں اُمیداں بارے زمینی پدھرتے سنوا چھیڑن داسنیہا وی دتا۔ ایں فلم نوں دیکھدیاں واروار ایہہ خیال آؤندی ہے کہ بٹوارے دے جھبئے تے اجڑے نال بوندے پنجابیاں نے ایں فلم دے دتے سُنبئے نوں کیوں سُنبیا ہووے گا۔ ایں سُنبئے دیاں تنداں ہی اگے ہرے انقلاب، دیاں سوترا دھار بندیاں ہن۔ پنجابی سینے نے بٹوارے نوں کیوں دیکھیا؟ ایں سوال دے گجھ جواب فلم 'چودھری کرنیل سنگھ' (1960) وچ پئے ہن۔ کرشن گمار دی بنائی تے بیکل امرتسری دی لکھی ایں فلم نے 'سیکولرازم' اتے 'سہوند' (آپسی بھائی چارا) دے اہم مڈیاں نوں پردے تے پیش کیتا۔ فلم بھائی چارک سانجھ دے پکھ وچ تکڑا ترک اُسار دی ہے بیشک ایں وچ وی ایں سانجھ نوں ودھاؤن دی ساری ذمے واری گھٹ گنیاں تے سُٹی گئی ہے۔

جونی واکر دے مکھ روں والی فلم 'ولادیتی بایو' (1961) نے پنجابی سینے وچ نواں رجحان پیدا کیتا۔ ایں فلم دی کہانی توں متاثر ہو کے فلم 'کلکی، دوپٹا، گڈی، ججبا جی' اتے 'چھڑھیاں دی ڈولی، لکھیاں گھنیاں۔ ایہناں فلمیں داسانجھا سوترا شہری بالو دا پنڈ دی گڑی نال پیار پے جانا سی۔ ناٹکیتا نال بھر پورتے ہندی فلمیں دی بھدی نقل ایہناں فلمیں دا ڈچسپ تھے ایہہ سی کہ ایہناں وچ اوہناں ناٹک ناٹکیواں نوں موقع مل رہیا سی، جیہناں دی ہندی سینے وچ بہتی وقت نہیں سی جاں اوہ پنجابی چھچھو کرڈے اچیے فلم سازاں نال کم کر رہے سن، جیہڑے چار ہندی فلمیں بناؤں چھچھوں اک ادھی پنجابی فلم وی بنا دھر دے کن۔

دھارک فلمیں:

اچیے دور وچ پرتوی راج کپور دی پنجابی بولی نال جڑی شاہ رگ ہی سی کہ اوہناں نے 'ناک نام جہاز ہئے' (1960) ورگی فلم لئی گرو ناک دیو جی دے نام تے بہت ہی نگو نے مختانے تے کم کیتا۔ ایں فلم نے پہلی وار دریشاں نوں گردواریاں دے کھلے درشن دیدار دا موقع دتا۔ فلم شرمنی گردوارا پر بندھک کیٹی دی مدد نال بنی سی۔ سرب سانجھی والتا، دی صدارتی دی ایں فلم دا سبھ توں خوب صورت پکھ ایں داعیت سی، جس وچ اوں سے دربار صاحب دے مکھ گرختھی وجوں سیوانہمار ہے بھائی سُمند سُنگھ دا یو گلداں انہلا سی۔ فلم

وچ نویں پُلاں، ڈیماں، سڑکاں، ریلوے لائناں اتے کھیتاں دی پیش کاری نال پنجابی فلم سٹوڈیوؤں باہر نکلیاں۔ ایس فلم دے مقبول ہون دے باوجود ایس سچائی توں مُنکر نہیں ہو یا جاسکدا کہ ایہہ فلم سکھ مت دے مول سوچ وچارنوں خارج کر دیاں انھے وشواش اتے سطحی رہت مریاں اول الوری ہے۔

ایس فلم توں مُعاشر ہو کے بیان فلم وچوں ناک دکھیا سمجھ سنساں، دُکھ۔ بھجن تیرانام، سست سری اکال، من جیتے گج جیت، سچا مورا روپ ہے، اتے تتر پیارے توں سکھاں وچ اپنی چھاپ چھڈاں وچ کامیاب رہیاں۔ ایہناں فلم وچ سکھ گروں دیاں ساکھیاں دے ویریاں دے نال نال پنجابی سماجک دردال قیمتاں اتے رسمات رواجاں نوں پروچنی سُراں وچ فلمایا جاندا سی۔ کبئے سینمائی سنساڑے دھرمندر، دارا سنگھ، سُندیل ڈت، راجہندر گُمار، جوئی واکر، راکھی، ریکھا، تے آشا پارکھ ورگے کلا کار پنجابی درشکاں توں کھچ دے تے ایہناں فلم نوں بناؤں لئی لوڑ پیدا سرمایہ بھائیوں وچ سہائی ہوندے۔

دھارکم فلم توں بعد 1975 تک پنجابی سینما آزادی گھلائیاں تے فوکس ہو گیا۔ ایس دافوری کارن وقت دی سیاست سی۔ ایہناں سالاں وچ بہتے بھارتیاں لئی آزادی دا تصور دی ٹرسٹ وید ڈیشنی، Tryst with destiny چکنا چور ہو چکیا سی۔ مہنگائی تے بے روزگاری توں علاوہ کالا بازاری تے کرپشن نے لوکائی دے نک وچ دم کر چھڈا یا سی۔ ابھی دوروچ سُریندر کوہلی دی فلم شہیداء عظم بھگت سنگھ، آئی۔ 1977 وچ ہی ریلیز ہوئیاں کرتار سنگھ سراجا، تے شہید او ڈھم سنگھ، نے دو جی آزادی دی ضروت دا ہوکا دیتا۔

فارمولہ فلم:

سُسیں جاندے ہو کے پنجاب دے مُنڈے آن پڑھ ہوندے ہن جاں گڑیاں۔ کوئی اک دھرکاں توں پڑھائی ختم کر کے تاگے جاں ریل وچ پنڈ آوندی ہے۔ گھروڑن توں پہلاں ہتی اُس دا ٹاکرا قدرتی طور تے آن پڑھ سُندری جاں سُندرے نال ہو جاندا ہے۔ اوہناں وچ ہلکی جیہی جھڑپ ہونا وی کوئی جرم نہیں۔ اگلا سامان گھر رکھے گا اتے کھیتاں ول ہوا خوری لئی بھلا کیوں نہ جاوے؟ جتنے کے فصلاءں، کھوہاں، مجھاں جاں دلیش دی سُندرتا اتے اتھاسک گورو بارے گیت ہوا وچ تر رہے ہوندے ہن۔ اوس توں مگروں گھج وی ہو سکدا ہے۔ کے گُنڈے (اوہ کِدا پت جا گیر جاں بھر شٹ ادھکاری نہیں ہووے گا) نال ویر دامڈھ پہلاں وی بجھ سکدا ہے جاں جھڑپ والے جنے جنی نال عشق شروع ہون توں مگروں۔ کوئی فرق نہیں پیندا ہُمن ناق گانے اتے لڑایاں، بانہہ وچ بانہہ پائی نائیک اتے نائیکا ہوئے دیبدے رہن گے۔ اخیر وچ پیار اتے سچائی دا مونہہ کالا ہونوتاں رہیا، برائی دا ہی ہووے گا۔ جاں انجھ

وی ہو سکد اہے کہ اک کوئی سچے پاتشاہ دا بھگت اپنی لگن وچ نیکی دے راہ تے ٹریا جاندا دے گا۔ بھگتاں دا کوئی کال تاں نہیں دُنیا تے۔ پہتا بھاویں قدرتی ہوئے جاں غیر قدرتی۔ اچھی چیت کرامات نال اوہ دی اوہ ہو جاوے گی۔ ایس سارے پکھر دے وچ کے نوجوان اتے خوب صورت جوڑی دا پیار سکناں نوں چلدا ہو یا سرے چڑھ جاوے گا۔ ایہو گھجھ ہے بس، جو پنجاب وچ گھنڈا جاں گھٹ سکد اہے۔ پنجابی دی کے وی فلمی ہستی نوں شکایت کرن دا حق نہیں کہ چنگی فلم فلاپ ہو جاندی ہے۔ کیونکہ کدے کسے نے بنائی ہی نہیں۔

پاش پنجابی فلم دا غیر رسمی جائزہ (1977-78)

1980 توں پہلاں بنیاں چڑھ دے پنجاب دیاں فلم دی ہونی بارے پاش نے ایہہ تے سار کلھ دتاسی۔ تے ایس توں بعد کیہے بنیا؟ فلم جاں کسے وی شے دے چنگے مارٹے ہوں دے پیانے کیہے ہو سکدے نہیں؟ 1981 وچ بنی بے حد مقبول فلم چین پر دیی، فلم مزارعے الہر دے اردو گرداؤں دور وچ لوکائی دے یروධ کارن ٹھ رہیاں جگیر و قدراں قیمتاں دے کھوکھے پن تے وار کر دی ہے۔ جاگیر دار دے جیل جان دا درش کتے نہ کتے اسی سنبھو دے سنبھو ہوں ول اشارہ کردا ہے۔ جاگیر دار جیل تاں جاندا ہے، پر ایس کر کے کیونکہ اوں نے اپنے نوکر نوں ماریا ہے۔ کردار و ہجھوں نوکر بُرا، لاپچی تے چالاک و کھالیا گیا ہے؛ جد کے جاگیر دار دیسے تاں چنگا ہے، پر نوکر دیاں گلاں وچ آکے مارٹاں کر پیٹھدا ہے۔

'لوگ دا لشکارا' (1983) توں لے کے ایس دھاکے دیاں بہتیاں فلم دامول نخہ ایہو ہے۔ پر ایہہ نسخہ کوئی نواں نہیں ہے، فلمی کھاکاراں نے ساڑے پریم گا تھاواں / قصیاں توں ہی ایہہ نسخہ لیا ہے۔ فرق صرف اینا ہے کہ پریم گا تھاواں وچ عاشق تے معشوق سماج دیاں ڈاہیاں اوکڑاں نوں سہندے انت موت دے گل گل کے ہی اپنا عشق ہرے چڑاوندے ہی۔ اج دیاں فلماء وچ اجھیے تلخ انت دا ہونانہ ممکن ہے۔ کیونکہ جو فلمی کھاکاراں بھانے درشک مٹھیاں گولیاں دا عادی ہو چکیا ہے۔ ایس توں علاوہ پریم گا تھاواں و چلیاں رمزاء وی فلم نہیں جھل سکدی۔

کالے دناء دا دور:

1984-85 توں لے کے 1994-95 تک چلے خالصتاں تے سرکاری دہشت گردی دے دور نے پنجابی فلم صنعت نوں پیراں بھانیں ہوں دتا۔ اسی ویاں وچ بنیاں بہتیاں فلماء جٹ تے زمین دے مسلکے دے نال چلدے عشق دی کھانی کھندیاں ہیں۔ پر فلمی ہیر و ہن جاگیر دار ہوں دی تھاں خود کاشتینے جٹ سن۔

لہندے پنجاب دی مقبول فلم 'مولاجٹ' (1979) ایہناں فلمائیں روپ ماؤل ہونی ہی۔ ایک شڑا اتے کیکٹر و ندر دیاں فلمائیں وی ایسے لئے نال بندیاں سن۔ ورندرنوں لچر / لخش فلمائیں بناؤں دے الزام تھت گولی مار کے قتل کر دتا گیا۔ ورندر دے دن دیہاڑے کیتے قتل نوں جے سیاسی تے کلچرل قتل و جہوں پڑھیا جاوے تاں ایہہ صاف ہو جاندا ہے کہ اوس سے دا پنجاب اک دھارمک دھندو کارے دل نوں ودھ رہیا سی۔ گرم خیالی سیاست نے ایس مسئلے دی وجہار دھارک پسیں نوں ہتھیالیا سی اتے ایہہ پنجاب دے سرچڑھی کالی ہسیری داغباری۔

ایہناں فلمائیں وچ دوارچی مطلاعیاں دی بھرمارسی، پھوکی مردانہ دھوںسی، زمین نال جڑی ہوئے سی اتے ہاسو پینے پھراوے سن۔ جے کجھ نہیں سی تاں اوہ سی پنجابی بندے نوں لوڑیندی سُہرتاتے ہمدردی۔ پنجاب دے مسئلے ہر فلم وچوں اکو جیہے ڈھینڈ پئے نال غائب سن۔ ایہہ پنجاب وچ 'ویدیو اتے' وی سی آر، دا یگ سی۔ فلم وی ہوئی ہوئی سینمیاں دی بجائے فارم ہاؤس اس وچ تے گھر اس وچ دیکھی جان والی شے بن رہی سی۔ لوکاں دے چیتیاں وچ حاۓ وی، کرفیو آرڈر تے پلس مقابله دے زخم تازے سن۔ ایس دورنوں گلوگل تے یوگ راج سنگھ (کرکٹ کھڈاری یوراج سنگھ دا پیو) دیاں فلمائیں دادوروی کیجا جاسکدا ہے۔ دوہاں نے مولا جٹ والے سلطان راہی تے مصطفیٰ قریشی و انگوکنیاں ہی فلمائیں وچ اکو جیہے روں اوسمے طرح دے ہی ڈائیلوگ بولدیاں کیتے۔ دو جے پاسے پنجابی فلمائیں وچ 'معاملہ گڑھ' ہے، راہیں گر داس مان تے 'مہندی' تکنناں دی، راہیں پنجابی دے گائیکاں دے فلمائیں دے نایکاں و جہوں اُبھرنا دادور شروع ہوندا ہے، جس دا سکھر آگلی صدی دے پہلے دہاکے وچ ہوندا ہے۔

1989 'وچ بنی فلم' مڑھی دادیوا، ایسیں وہن توں بھورا ہٹ کے سی۔ نامی لکھاری گرو دیاں سنگھ دے ناول توں بنی ایہہ فلم جٹ کسانی تے سیری سانجھیاں دے بدے رشتے تے جھات پاؤندی ہے۔ مول کہانی بھاویں اوہ ای اے، پر ایسیں وچ مٹھیاں گولیاں دی تھاں پینڈو رہتل دیاں جھیاں رمزاز دی بہترین تصویر کشی ہے۔ ایہہ فلمی کہانی باقی فلمائیں دے پہنچے کھانک دی بجائے ساڈیاں پریم گا تھاواں نال سانجھ پاؤندی ہے۔ اپنے سمنیں دے بدلوں سینے (parallel) دے اُنگے کلا کاراں دپتھی نول، راج بیر تے پنکھ کپور نے نیشنل فلم ڈوبی پیمنت کار پوریشن (این۔ ایف۔ ڈی۔ سی۔) دے پیسے نال بنی ایسی فلم وچ کمال دا کم کیتا۔ پنجابی سینے وچ پہلی وار کے بے زینی ٹبرنوں کہانی دا مکھ دھرا بنا لیا گیا۔ فلم وچ ثالی دا درخت سمجھیا چارک پرتیک (کلچرل انیکون) وجوں ورتیا گیا ہے جس نوں ہرے انقلاب دے جوش وچ نویں سرمایہ داری دا حماقی جٹاں دا منڈا بھتا وڈھ دیندا ہے۔ ایسی فلم دا حاصل ہے دھرم سنگھ دا کردار جو پنجابیاں دی سانچھی و راثت تے دساں نوہاں دی کرت کرن والی زندگی نال جڑیا ہے۔ اوس دی گھروالی

تے پتھر بھننا جدوں جگ سیر دے مرے ہوئے پیو دی مڑھی اپنے کھیتاں وچ بناوں تے اعتراض کر دے
ہن، تاں اوہ آکھدا ہے،

مئی دا کوئی مالک ہوندا بھلیئے لوکے
مئی جیوندیاں پیراں تھلے، مردیاں اُتے

بے دادها کا:

90 ویاں وچ مقبول پنجابی گائیک گرداس مان دیاں بنائیاں فلمائیں کچھری (1994) شہیداء محبت
بوٹا سنگھ (1999) شہیداء ودھم سنگھ (1999) توں علاوہ کوئی خاص ذکر یوگ فلمائیں نہیں بنیاں۔ ایہہ فلمائیں
ویں بھی فلم صنعت دا ہی پھیلاسی۔ ’شہیداء محبت بوٹا سنگھ، نوجوان فلم ساز منوج قچ دی بنائی، سن
سنتمائی دے فساداں وچ اُجھے بوٹا سنگھ تے نینب دے پیار دی درد و خی کہانی کہندی ہے۔ فلم دسدی ہے
کہ سرحداں، مدیبی حد بندیاں شنخی آزادی تے محبت بیجے زوں انسانی جذبیاں نوں کیوں لگن وچ قید کر
لیںدیاں نیں۔ ایس فلم نے خیال دوایا کہ اتھاں نوں کچھرل یاد دے طور تے وی سچیا جانا چاہیدا ہے۔
ایسے سال ہی پنجابی ہاس رس کلاکار جس پال بھٹی اپنے ساتھی کلاکاراں جو ندر بھلا، بال مگنڈ شرما،
گر پریست گھری تے چاچار لوگ رام نال مل کے ماحول ٹھیک ہے (1999)، لے کے آؤندے ہن۔ پلس
دی پیکنک، پچھی کار گزاری تے چلیاں لیںدی ایہہ فلم ہاسے ٹھٹھے راہیں، سپاہیاں، سیاست دا ناں ہتھوں
رگڑھے جاندے عام بندے دی کہانی دسدی ہے۔ ایہہ فلم بے حد مقبول ہوئی اتے آؤن والے دو
دہاکیاں لئی پنجابی سینے وچ کامیڈی دی اہمیت دامڈھ بن گئی۔

اکیویں صدی: گائیک ہیر و تے کومیڈی:

80 ویاں دوران سردے گلڈے پنجابی کنیڈا امریکہ پرواس کر گئے۔ اکیویں صدی دے پہلے
دہاکے تک پرواسی پنجابیاں نے فلمائیں تے گیت سنگیت صنعت وچ لااؤن جوگ پیسے بنائے سن۔ مقبول
گائیک ہر بھجن مان نے بولی وڈے ہٹ ڈائیریکٹر لیش چوپڑا دیاں فلمائیں وچ سینما ٹوگرافر ہے منموہن
سنگھ نال رل کے 2002 وچ فلم بھی آیاں نوں بنائی۔ چوکھے پیسے لا کے بھی چنگی دکھ والی ایہہ فلم بہت
مقبول ہوئی اتے ایس توں ہی کھنڈی پنڈی پنجابی فلم صنعت دامڑ مڈھ بھجیا۔ حالانکہ کہ فلم دا نسخہ اوہ پورا نا
سی، جیہدی بات پاش نے دی ہے۔ فرق صرف ایہنا سی کہ ہن مੁੱਦا جاں گڑی کا جوں پڑھ کے نہیں کنیڈا
توں جہازے چڑھ کے آؤندیں۔ اڑائی وی کوئی زیادہ وڈی ولیاں بد ماشان نال ہون دی تھاں شریکاں

نال ہون لگ پئی۔ انت سچائی تے پریت دی ہتھی ہو جاندی اتے دونوں جنے کنیڈا وچ خوش ون لگ جاندے۔ اسی دیاں دے ہل واه (ٹریکٹرنال) جٹ ہیر و دی تھاں ہن دھناڑھ (پیسے والا) باہروں مڑے زمیندار ہیر و نے لئئی۔ دلت مسکین کردار نہ پہلیاں فلم اس وچ ہوندے سی، نہ ایہناں وچ۔ جے ہوندے سن، تاں نوکر دے رول وچ ہا سے ٹھٹھے دا سبب بندے سن جاں لڑائی وچ مارے جاندے سن۔ ایس سے دیاں فلم اس وچ اک ہور وادھا بھاری پرواں کرداراں دا ہویا۔ پر حصے اوہناں دے وی حالے تک ہاسٹھھا ای آیا۔

‘انھے گھوڑے دا دان اتے بدلوال سینما:

2007 وچ بنی فلم ‘انھے گھوڑے دا دان’، ایس رجحان توں نیاری ہے۔ ‘مرہی دادیوا، واگ کی نای لکھاری گر دیاں سنگھ دے ناول تے اتے این۔ ایف۔ ڈی۔ سی۔ دی مالی مدنال بنی ایہہ فلم بے زمینے مزدور پرواں دی چنڈ تے شہر وچ ہونی دی داستان دکھاندی ہے۔ سُست چال چلدی ایہہ فلم دیکھن والے نوں سوچن لئی مجبور کر دی ہے، نجھ نال رمز پچھانن لاوندی ہے۔ ایس فلم نے باکس آفس توں کمائی تاں نہیں، پر واہی بہت کھٹی ہے۔ وغیرہ فلم میلے وچ شمار ہوئی، ابوظہبی فلم میلے توں انعام جتی، نیشنل فلم ایوارڈ جتی ایس فلم نے پنجابی سینے نوں قوماتری نمائندگی تے مقبولیت دتی ہے۔ ایس دے بہت کردار غیر پیشے وار عام پیئڈ نے جیہناں دی پرداۓ تے پیش کاری دیکھن والے نوں پنجابی چنڈ دے دلت ویٹریاں وچ پچا دیندی ہے۔ دھونی تے تصویر سازی دے سُسیل نال سر جے چتر، چلت فلم سازاں نوں سوچن لئی مجبور کر دے ہن۔ آؤں والے سیماں وچ بہت ساریاں فلم ایس فلم دے داء پچاں توں سیدھ لیند یاں نہیں۔ پروشے وستو والے پاسے موڑا پاؤں ہلے لمی کھیڈ ہے۔

2010 تک پنجابی فلم ہیر و بن دی پہلی پوری گائیک دے طور تے مقبول ہون دی سی۔ گائیک تے فلم صنعت وچ سانجھ تاں پہلاں توں ہی رہی ہے، پرانج دے سے ایہہ بہت پیدی ہو گئی ہے۔ گرداں مان، ہر بھجن مان توں بعد دل جیت دوسانجھ، گئی گرے وال نویں پیڑھی دے گائیک، فلمی ہیر و سپر شار بندے ہن۔ 2012 وچ بنی ”جٹ اینڈ جولیٹ“، پنجابی فلم صنعت دی اگلی پلائنگ بندی ہے۔ ایس فلم وچ جٹ ہیر و (دل جیت دوسانجھ) کنیڈیوں آؤندانہیں، کنیڈے نوں جاندا ہے، اوہ سُندری جولیٹ نال کنیڈا جا کے عشق دے چچے پاؤندا ہے۔ ایس دہاکے دیاں بہتیاں فلماس دا یہوٹخ ہے۔ سُندری سُندر دے عشق وچ اوکڑاں کوئی بدمعاش نہیں ڈاہندا، بس دونواں پرواراں دے نکے موٹے مفادانت تک سوت آ جاندے نیں۔ لڑائی نوک جھوک تک رہندي ہے، کامیڈی دی مقدار ودھ ہوندی ہے۔ کامیڈی وی ایہہ جیہی جس وچ نویں ٹارگٹ لیجھے گئے، اروڑا کھتری سکھ برادری نوں خاص طور تے نشانہ بنایا گیا۔ پیسے والے پاسیوں وی این آر آر یز توں علاوہ پارپڑی ڈیلوی میدان وچ آئڑے۔

2013 وچ بنی ”قصہ“ تے 2015 وچ بنی ”چوچھی کوٹ“، ”مڑھی دادیو“، اتنے انھے گھوڑے دا داں، فلماس دی لے وچ ہی بدلویں سینے دی اگلی کڑی ہے۔ انوب سنگھ دی قصہ سن سنتاں دے اجاڑے مگروں مڑھوں رہے پر وار دی کہانی درساوئندی ہے، مگھ پاتر دے گھر گڑیاں چار دھیاں جمدیاں ہن۔ پُت دی لالسے وچ اوہ چوچھی گڑھی نوں ہی پُت واگلو پالدا ہے۔ ایہہ گڑھی پُت مرداویں لباس تے طور طریقے دے چل دیاں اک گڑھی ویاہ لیا وندا ہے پر جدوں سچ کھیڈ دا سماں آؤندا ہے، اوہدوں تے اوہ توں بعد کیہ مشکلاں آؤندیاں نیں؟ ایس ساری کہانی وچ پڑشاہ دی اُلجمن نوں اگھڑیا جاندی ہے۔

وریام سندھو دیاں کہانیاں توں گرندن سنگھ دی بنائی ”چوچھی کوٹ“، فلم اسی ویاہ وچ چلی خونی انھیری دی تصویر دیکھا وندی ہے۔ رات نوں ریل گڈی دا سفر کر رہے ہندو اتے سکھ کردار اک دو جے توں ڈر رہے نیں۔ اک کھیتاں وچ رہنے پر وار واسطے اوہناں دارا کھاگتا ٹومی ہی موت دا پھندا بنیا ہو یا ہے، اک رات خالصتاں دی شنگر د جو گندر نوں جانو مارن دی دھمکی دے جاندے نیں، اگلے دن فوجی جو گندر نوں گھرے آ کے گٹ جاندے نیں تے گٹتے دے گولی مار جاندے نیں۔ ہتھیاراں نال لیس دو دھراں توں اک گٹتے دا بھوکتا ہی برداشت نہیں ہو رہیا۔ کان فلم میلے وچ پیش ہوئی ایس فلم نے قوماتری مقبولیت وچ ہور ناماں کھلیا۔

ایسبدلویں سینے توں علاوہ پنجابی فلم صنعت وچ کجھ گوکوششاں اجیہیاں وی ہوئیاں جیہناں دی بتر بھاویں پر چلت فلماس والی سی پروشے کمبوں کسانی سکٹ، دیارچھی سکٹ، نشے بازی، پرواس دے مسلے نوں دکھاؤن دی کوشش ہوئی۔ 2005 وچ بنی منوج چخ دی فلم دیس ہو یا پر دیس، سن چراسی توں بعد دے

پنجاب وچ نوجواناں دے کھاڑکواد تے اپنی ہوند پر قی سنسیاں، ٹھڈشیاں تے انہوںیاں واپرنا دی نشاندہی کردا فلم ہے۔ ایس فلم دیاں اگلپیاں تندماں ہزاراں دی گنتی وچ دیشی دھرتیاں ول پرواس کر رہے نوجواناں نال جا جزو دیاں ہن۔ منوج پنج دی ہی فلم 'وارث شاہ: عشق داوارث' (2006) نال پنجابیاں دے ہڈھاں وچ رپچی ہیردا قصہ بیان کردا ہے۔ راجیو شرمنے دی فلم 'نابر' (2013) جعلی ایجھناں دے ہتھے چڑھے پنجابیاں دی تراسدی بیانندی ہے۔ انوراگ فلم 'پنجاب' (2015) 1984 را ہیں اتواد دے کالے دور دی اک ہور کہانی سناؤ ندا ہے۔ جتنیدر موہر دیاں فلمائیں، 'سرسا'، قصہ پنجاب، پنجاب دے نوجواناں نوں درپیش نئے، سیاسی الغرضی تے بے بھرو گکی دیاں نویاں مہماں دی گل کر دیاں ہن۔ نوجواناں بارے بنائیاں ایہناں فلمائ وچ پر تکھ حصہ دی پیش کاری اتے ہلکی کامیڈی دی تھاں اوہناں دے مسلیاں دے پچھے سیاسی سماجی کارناں نوں لمحن دی کوشش کینتی گئی ہے۔

2015 توں پنجابی سینے وچ تن طرح دیاں فلمائ بن رہیاں ہن۔ پہلے تھاں اجیہاں فلمائ ہن، جیہناں وچ ساما جک سعدھار دے نام تے دھارک قدراں تھیتاں دے پرچار را ہیں پنجابی درشکاں نوں لہتے لیاون دی گل کیتی جاندی ہے۔ ایہہ فلمائ 'سد لیں، ایہہ جنم تمہارے لیکھے، مٹی نہ پھرول جو گکیا، ارداس، ورگیاں فلمائ آؤندیاں ہن۔ دوچے تھاں اجیہیاں فلمائ ہن، جیہناں وچ کے کھڈاری، گلینگسٹر جاں فوجی دی جیون درشتی نوں جیوں دا تیوں فلمائون دی کوشش ہوندی ہے؛ جیویں 'سردار صاحب، روکی مینٹل، مینو گروسریا: ڈاکواں دامنڈا۔ تجھی قدم اجیہی ہے، بیتے دناں نوں پر دے تے لا یا جا رہیا ہے، جس وچ اج توں پنجاہ سٹھسال پُرانے پنجابی جیوں پر بندھ کار، ویہار دے درش سرج کے اتے اوں سے دیاں وستاں دی نمائش لا سغلتا بُور رہیاں ہن۔ دنوں دن وڈی ہو رہی ڈاکس پورک (Diaspora) آبادی تے کھپت کاری جنجالاں وچ پھے بیگانگی ہندھا رہے مناں لئی ایہہ 'درشمی ہیروا، ملھم دا کم کر رہیا ہے۔ انگریز، سردار محمد، بجو کاٹ ورگیاں ایسے ہیروے دی بات پاؤندیاں نیں۔ باریک گلاں کرن توں سخحدیاں نیں، مٹھیاں مٹھیاں گلاں کر کے ڈنگ واہ واہ کھخدیاں نیں چو دیہے پنجی سال دی محنت مشقت بعد اینا ضرور ہو یا ہے کہ فلمائ دی بنائی تے کماں چنگلی ہو گئی ہے۔ رہی گل بخل دار مسلیاں تے رمزائیں نال وابستہ فلمائ بناؤں دی، اوہ وی سے دی، لوکاں دی صنعت دی لوڑ تے فلم سازاں دی ہمت قابلیت صدقہ ہن گل پیندیاں۔

لکھاریاں بارے: گلڈ یپ کور پنجابی یونیورسٹی توں پنجابی فلمائ بارے ڈاکٹری کر کے پیالے پنجابی صحافت پڑھاری ہے۔
چندی گڑھ رہمنا جسد یپ سنگھ پنجابی فلمائ دے مکالے لکھدا ہے تے اٹھا کار ہے۔ ای میل پتے:

kuldipjnu@gmail.com, jasdeep.jogewala@gmail.com